

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 11 юли 2013 г.

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети юни през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ Г.

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Г. КНАХД №170 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от П.Г.П. ***, против решение №109 от 22.03.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1951 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №11010833 от 05.09.2012 г. на Директор на Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ) – София, издадено срещу П.Г.П. в качеството му на Кмет на Община *** за нарушение на чл. 7 от Постановление на МС №324 от 30.12.2009 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2010 г., за което на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция (ЗДФИ) е определено да му бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първа съдебна инстанция е необосновано и постановено в нарушение на процесуалния материален и закон. Навежда доводи в посока на налични и неустановени от първата съдебна инстанция съществени пороци на производството по налагане на административно наказание, състоящи се в налагане на общо наказание за четири отделни административни нарушения в противоречие с правилото на чл. 18 от ЗАНН. Съдържат се още доводи във връзка с неправилно посочена дата, до която задължението е следвало да бъде изпълнено. Жалбоподателят пледира, че административнонаказващият орган неправилно е приложил материалния закон, като обосновава тази си теза с липса на констатации в АУАН и НП относно наличие на авансово преведени суми от страна на Община *** по сметка на посочените като ощетени в НП училища. Жалбоподателят оспорва мотивите на районния съдия и във връзка със справедливостта на така определеното административно наказание, като заявява, че висящността на производства по идентични спорове не може да бъде мотив за определяне на наказание над минимума предвиден в

санкционната норма за нарушение, описано в НП като извършено за първи път. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като постанови решение по същество, с което процесното НП да бъде отменено.

Ответникът по жалбата, АДФИ – София е представляван надлежно от ю.к. Каймаканска, която възразява срещу жалбата и моли решението на Районен съд – Перник да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция касационният жалбоподател, като писмено доказателство във връзка с посочените касационни основания за обжалване, представя Справка за средствата, предоставени от бюджета на Община *** на *** за месеците от януари до април 2010г. и два бр. платежни нареждания.

Административен съд – Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Решението на районен съд – Перник е валидно. Постановено е в необходимата писмена форма, постановено и подписано от съдията, разгледал делото. Правният спор е местно подсъден на Районен съд – ***, но разгледан от Районен съд – Перник по силата на определение №193 от 04.12.2012 г. на ВКС, I ГО, издадено на основание чл. 43, т. 3 от НПК. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Вследствие на извършената проверка касационният съд намира жалбата за основателна, като съображенията за това са следните:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че Кметът на Община *** и първостепенен разпоредител с бюджетни кредити на Общината не е предоставил на четири училища в Община *** в пълен размер средствата по единни разходни стандарти, разпределени по формули в срок до 7 работни дни от получаване на средствата от централния бюджет на за делегираните от държавата дейности.

При така установеното от фактическа страна районният съд при извършваната служебна проверка на актовете, обективизирали производството по налагане на административно наказание е приел същите за съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, които да са повод за отмяна на процесуално основание.

Разгледал съществото на спора, решаващият състав на Районен съд – Перник след съвкупна преценка на всички представени и събрани по делото писмени и гласни доказателства е постановил, че същите обосновават безсъмнен извод за виновно осъществяване на вменения на лицето, сочено за нарушител административнонаказателен състав, при което е потвърдил процесното НП.

Административен съд – Перник не споделя позицията на първата съдебна инстанция.

Основателни са оплакванията на жалбоподателя за наличие на допуснати съществени процесуални нарушения в производството по налагане на административно наказание, досежно решението на административнонаказващия орган да наложи едно наказание за няколко отделни нарушения на правилото на чл. 7 от Постановление №324 на МС от 30.12.2009 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2010 г. (наричано по-нататък ПМС №324 от 30.12.2009 г.)

Съгласно разпоредбата на чл. 42, т. 5 от ЗАНН в акта за установяване на административно нарушение следва задължително да бъдат посочени нарушените законови разпоредби. Административнонаказателно производство в процесния случай е образувано за нарушение на разпоредбата на чл. 7 от ПМС №324 от 30.12.2009 г., съгласно който текст първостепенните разпоредители с бюджетни кредити предоставят на училищата средствата по единни разходни стандарти, разпределени по формули в срок до 7 работни дни от получаването им от държавния бюджет. На кмета на Община *** е съставен акт за това, че в качеството му на първостепенен разпоредител с бюджетни кредити до изтичането на нормативно определения срок – до 19.04.2010 г. включително, не е предоставил на четири училища от Община *** – ***, в пълен размер средствата по единни разходни стандарти, разпределени по формули, в срок до 7 работни дни от получаването им на 08.04.2010 г. от централния бюджет в общ размер на 1 244 312 лв. В издаденото въз основа на акта НП, за така установените четири нарушения, вписани в общ диспозитив, на жалбоподателя е наложено едно общо административно наказание – „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Въз основа на фактите, така както са установени те от първата съдебна инстанция и във връзка с доказателствената съвкупност по настоящото дело касационният съд намира, че в процесния случай в обстоятелствените части на акта и процесното НП са отразени състави на четири административни нарушения, за които е следвало да бъдат наложени четири отделни административни наказания. Независимо, че в случая става въпрос за една обща сума, преведена към Община ***, Кметът на Общината в качеството му на първостепенен разпоредител с бюджетни кредити има в това си качество задължението да преведе на всяко едно училище съответната сума, съобразно разпределението по формули, с което ще изпълни задължението си, вменено му с посочената разпоредба. Независимо от вида на неизпълнението (с изкл. на случаите на авансови плащания, при надлежно проведена процедура и наличие на съответни предпоставки): липса на превод към което и да е училище в срок; превод към което и да е училище извън срока; превод в срок към което и да е училище, но на недължимата

сума, съобразно единните разходни стандарти, разпределена по формули; или липса на превод към едно или повече училища въобще ще са налице все отделни нарушения на разпоредбата на чл. 7 от ПМС №324 от 30.12.2009 г., когато неизпълнението на задължението е по отношение на конкретен субект – в случая училище. С всеки отделен превод (предоставяне) към конкретно училище, в срок до 7 работни дни от получаването им, на средствата по единни разходни стандарти, в точния размер, определен съобразно разпределение между всички училища по формули, кметът изпълнява задължението му вменено с нормата на чл. 7 от ПМС №324 от 30.12.2009 г. Съответно (освен в случаите на авансови плащания, при надлежно проведена процедура и наличие на съответни предпоставки) във всеки случай на липса на превод към конкретно училище, или липса на превод в срок към конкретно училище или превод в срок към конкретно училище, в размер несъобразен с разпределението по формули, кметът на съответна Община ще нарушава правилото, въведено с нормата на чл. 7 от ПМС №324 от 30.12.2009 г. и ще осъществява състав на отделно административно нарушение. Такъв е и настоящия случай. Вменено е неизпълнение на задължението по чл. 7 от ПМС №324 от 30.12.2009 г. по отношение на четири конкретни училища, но с наказателното постановление е наложено едно наказание.

Ако се приеме обратната теза би означавало, че кметът, в качеството му на първостепенен разпоредител с бюджетни кредити ще е изпълнил задължението си по чл. 7 от ПМС №324 от 30.12.2009 г. дори с един превод, към едно училище и в размер съответен на разпределеното по формули за съответния период.

С определянето на едно наказание, без да е ясно за кое от нарушенията се отнася в случая е нарушен основен принцип в административнонаказателното производство, въведен с нормата на чл. 18 от ЗАНН, а именно: „Когато с едно деяние са извършени няколко отделни административни нарушения или когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват за всяко едно от тях.“ Неприлагането на чл. 18 от ЗАНН обуславя невъзможност за съда да прецени за кое от четирите нарушения е наложено наказание, за да извърши контрол по реда на ЗАНН. Това е процесуално нарушение от категорията на абсолютните и винаги е предпоставка за отмяна на постановен правораздавателен акт, без произнасяне по съществото на спора.

Единствено за пълнота и прецизност на настоящото решение ще се отбележи, че дължимата за превод сума към училищата в община *** за месец април 2010 г. от страна на Кмета на Община *** не е била посочения от актосъставителя и приет за достоверен от издателя на НП и районния съд размер.

Във връзка с оплакванията на жалбоподателя и наведени доводи за извършвани преводи към посочените училища в предишни периоди съдът ще отбележи, че в производството по налагане на административно наказание е следвало да се съобразят прецизно всички относими разпоредби, включително и разяснения и указания на Министерство на образованието, младежта и науката и Министерство на финансите № 9107-11 от 15.01.2010 г. (№ 91-00-63 от 15.01.2010 г. на МФ) относно прилагане на системата на делегирани бюджети през 2010 г., дадени във връзка с приложението на разпоредбите на §52 и §53 от ПЗР на ЗДБРВ за

2010 г. и чл. 6, чл. 7, чл. 8 и чл. 9 от постановление №324 от 2009 г. за изпълнението на държавния бюджет на РБ за 2010 г., в които се предвижда изпреварващо финансиране на училищата над полагащата се месечна част, но при наличието на определени предпоставки и указан за това ред.

На основание горното Районен съд – Перник като е потвърдил НП, с което е завършило незаконосъобразно производство по налагане на административно наказание е постановил неправилно решение, което ще бъде отменено, както следва да бъде отменено и процесното НП.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК Административен съд – Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №109 от 22.03.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1951 по описа на съда за 2012 г. КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №11010833 от 05.09.2012 г. на Директор на Агенцията за държавна финансова инспекция – София, издадено срещу П.Г.П. в качеството му на Кмет на Община ***, за нарушение на чл. 7 от Постановление на МС №324 от 30.12.2009 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2010 г., за което на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция е определено да му бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.